

OPVANG VAN UITGEPROCEDEERDE VLUCHTELINGEN.

Fraterhuis de Vuurhaard in Udenhout, een huis van de Fraters CMM Tilburg, vangt al ruim 16 jaar uitgeprocedeerde vluchtelingen op. Uitgeprocedeed maar niet uitzichtloos.

We vinden het belangrijk dat de mensen die bij ons onderdak vinden nog een bepaald perspectief hebben. En illegaliteit zien we daarbij niet als een perspectief.

Er zijn een aantal mogelijkheden voor mensen die de normale procedure hebben doorlopen en uit een asielzoekerscentrum zijn gezet met het bericht binnen 48 uur Nederland te verlaten.

Op de eerste plaats kunnen ze er natuurlijk voor kiezen om inderdaad terug te gaan naar hun land van herkomst. Als dat veilig is en als ze na vele jaren ondervonden hebben dat er in Nederland geen kansen zijn is dit een goede keuze. We kunnen die mensen in ons huis de ruimte en rust geven om samen met de Internationale Organisatie voor Migratie te werken aan hun terugkeer.

Velen van onze gasten werken aan een verblijfsvergunning op basis van medische gronden. Velen van hen hebben trauma's opgelopen. Zowel in hun Land als in Nederland. Vaak kunnen ze voor bepaalde medische problemen geen hulp krijgen in hun eigen land.

In een aantal zaken hebben onze mensen de beschikking gekregen over nieuw bewijsmateriaal waaruit blijkt dat terugkeer onmogelijk is.

De laatste tijd krijgen we te maken met een nieuwe ontwikkeling voor moslims uit Iran. Een vijftal van onze gasten afkomstig uit Iran zijn tot het christendom bekeerd. Drie van hen hebben op basis daarvan een verblijfsvergunning gekregen omdat ze niet terug kunnen naar Iran waar christenen vervolgd worden. Persoonlijk heb ik hier mijn vragen bij. De schrijver Rodaan al-Galidi schrijft daarover met een kritisch-humoristische blik in zijn zeer interessante boek : 'Hoe ik talent voor het leven kreeg' .

Als laatste mogelijkheid of eigenlijk onmogelijkheid noem ik de illegaliteit. Ik raad het onze mensen altijd af. Illegaal bestaan ís geen bestaan. Ofschoon er in Nederland meer dan 150.000 illegalen zijn (en naar ik vrees met de instroom én politiek van nu er nog veel meer bij zullen komen) is het erg moeilijk om een zinvol leven in de illegaliteit op te bouwen.

Hoe lang kunnen vluchtelingen in De Vuurhaard verblijven?

We begonnen met het idee dat een periode van drie maanden lang genoeg zou zijn. Maar het blijkt geen haalbare kaart.

Op het ogenblik krijgen de mensen een contract voor 6 maanden. In die tijd wordt bekeken wat de mogelijkheden zijn en of er verlenging van 3 maanden nodig en zinvol is. Maar... Soms blijkt er ook dan geen vooruitgang mogelijk. Op het ogenblik hebben we een jongeman uit Benin, Afrika, in huis die terug wil naar zijn land. Maar zijn land geeft niet de benodigde papieren om terug te kunnen. Hij woont al meer dan twee jaar in de Vuurhaard. En dat is niet goed.

Als mensen te lang in huis zijn wordt het voor hen, maar ook voor ons, moeilijk als ze weggaan. Je krijgt in vele gevallen toch een bepaalde band met ze. Anderzijds gaan mensen zich zo thuis voelen dat alles zo gewoon wordt. En ze meer eisen gaan stellen die eigenlijk niet terecht zijn.

Ook zit het gevaar erin dat ze achterover gaan leunen en zich niet meer inzetten voor hun zaak. Iemand van onze mensen zei ooit : 'This is paradise' ! En wat zou je dan nog meer willen?

Een van de belangrijkste zaken die we onze mensen in De Vuurhaard willen bieden is rust en privacy. U kent de verhalen van de massale centra in Nederland op het ogenblik. We hebben er bewust voor gekozen iedereen een eigen kamer te geven. Vandaar dat we ook maar 7 mensen op kunnen vangen. Aanvankelijk had ik vraagtekens bij de ligging van ons huis: in het rustige dorp Udenhout. Het blijkt geen bezwaar te zijn: men waardeert de rust en is zo met de bus of fiets in Tilburg.

Het is belangrijk dat als de mensen hier binnenkomen er duidelijke afspraken worden gemaakt.

Over wat wel en niet kan in huis.

Geen drugs bijvoorbeeld.

Geen bezoek dat blijft overnachten.

Wat er verwacht wordt in de huishoudelijke sfeer.

Dat ze bij toerbeurt voor ons allemaal koken en samen met alle bewoners, ook de fraters, de warme maaltijd gebruiken.

In De Vuurhaard hebben we elke donderdag een eetcafé. Zo'n 40 mensen genieten van een maaltijd bereid door de vluchtelingen met receptuur uit hun land. Onze gasten moeten daaraan meewerken. Het is onze manier om financiële middelen voor de opvang van de vluchtelingen binnen te krijgen. Daarnaast is het een tijdsbesteding en laat het onze mensen zien dat ze nog iets kunnen betekenen voor anderen. Waardering hebben ze al zolang niet meer ondervonden.

Geen onderlinge discriminatie. Op het ogenblik hebben we een groep mensen uit Afrikaanse landen en een drietal mensen uit Iran. Verschillen in achtergrond, opleiding en cultuur houden een gevaar van discriminatie in. En dat proberen we in ieder geval buiten de deur te houden.

Discriminatie was er al genoeg in de landen van herkomst en in de asielzoekerscentra in Nederland.

In dit verband is het ook voor onszelf van belang hoe we met onze mensen omgaan. Ga je daarbij uit van de vraag: wat doen de vluchtelingen. Of laat je je leiden door de vraag: wie zijn de vluchtelingen. Wat is zijn of haar achtergrond. Wat hebben ze meegemaakt. Hoe zijn ze geworden wie ze nu zijn. Soms erg moeilijk. Je beoordeelt zo gemakkelijk iemand op wat hij of zij doet. En vergeet daarbij waaróm ze zich zo gedragen, wat hen ertoe gebracht heeft zo te zijn. En die vragen zijn heel belangrijk om op de juiste manier met vluchtelingen om te gaan.

Hoe komen vluchtelingen in De Vuurhaard ?

Niet door aan de voordeur te bellen of via de telefoon. We werken nauw samen met Vluchtelingenwerk Nederland, afdeling Tilburg. Die krijgen verzoeken vanuit het hele land, vooral vanuit asielzoekerscentra. Ook daar zijn mensen van vluchtelingenwerk die bericht krijgen als er mensen op straat dreigen te worden gezet. Vluchtelingenwerk Tilburg bekijkt de perspectieven van de mensen, probeert in te schatten of ze binnen de Vuurhaard passen en plaatst ze in overleg met mij in de Vuurhaard. Ze begeleiden de mensen juridisch: verzamelen de nodige papieren, zoeken advocaten, bereiden rechtszittingen voor. Dat zijn zaken die niet tot onze competenties behoren. Ze hebben regelmatig gesprekken met de mensen en overleg met mij. In overleg is Vluchtelingenwerk ook de instantie die het verblijf in De Vuurhaard beëindigt. We zijn erg blij met die samenwerking, want zonder zo'n onderliggende instantie zou opvang niet mogelijk zijn.

Belangrijk is nog dat officiële en andere instanties op de hoogte zijn van de opvang. In het begin hebben we contacten gehad met de plaatselijke politie. De wethouders die vluchtelingen in hun portefeuille hadden en hebben zijn regelmatig hier geweest. We hadden de burgemeester van Tilburg te gast bij het eetcafé. We hebben het personeel van een plaatselijk restaurant als gast uitgenodigd voor ons eetcafé.

Een zending als deze kun je niet alleen met je medebroeders vorm geven. We zijn daarom blij met een groep vrijwilligers. Die meehelpen met het eetcafé. Die de nieuwsbrief verzorgen. Die gesprekken met onze gasten hebben. Omdat we vooral jonge vluchtelingen in huis hebben is het fijn dat we ook een aantal relatief jonge vrijwilligers hebben. Immers, wij zijn al gauw opa's voor die jongelui !

Tenslotte. We zijn er altijd vanuit gegaan dat het opvangen van mensen die hun huis en haard hebben moeten verlaten een goede zaak is. Maar opvangen alleen is niet genoeg. We proberen op te vangen onder protest. Zo van: regering, kijk eens wat jullie laten liggen. Kijk eens hoe je eigenlijk met vluchtelingen zou moeten omgaan.

We doen dit door een drie-wekelijkse nieuwsbrief die in papieren vorm en via de mail naar ruim 200 lezers gaat. Via artikelen in kranten en tijdschriften. Via deelname aan tv-programma's. En via verhalen voor groepen zoals vandaag hier.

Misschien mooi om mee af te sluiten. Vorig jaar hadden we een hele dag een t.v. ploeg van 'Kruispunt' op bezoek. Zij wilden een uitzending maken rond de kwestie Bed Bad Brood.

Na mijn opmerking dat er eigenlijk een ministerie van barmhartigheid zou moeten komen hebben ze de uitzending : Bed Bad Brood en Barmhartigheid genoemd.

Als lid van de congregatie van de Fraters van Onze Lieve Vrouw Moeder van Barmhartigheid doet je dat natuurlijk goed.

Ik dank u voor uw aandacht.